

UN ESEMPLAR

PENTRU CAPITALA 50 BANI

Acăstă făiă ese uă dată pe septemnă :

DUMINECA

Abonamentele se încep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se fac în Pasajul Român Nr. 9 și 11,
prin districte pe la corespondență său prin postă, tră-
mitând și prețul.

Abonamentele neplătite și scisorile ne francate se vor
refuza.

UN ESEMPLAR

PENTRU DISTRICTE 55 BANI

PREȚULU ABONAMENTULUI

Pe an, pentru capitală	lei noi 24
Pe jumătate an	> , 12
Pentru districte pe an	> , 27
Pe săse luni	> , 14
Pentru Fran., Span., Engl., Belg., Amer.	> , 37
Italia, Germania și Grecia	> , 32
Pentru Turcia, Serbia și Austria	> , 30
Reclame și inserțiuni linia	> , 2
Anunțuri, linia	Bani . . . 30

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la D. T. I. STOENESCU.

SUMARIU

1. Depesă telegrafice de CUCURIGU.
2. Epistolă confidențială, poezie de NINI.
3. Dialec săptămânei, de TITI.
4. Valsul, poezie de CUCUTICĂ.
5. Ghimpării de CUC.
6. Tomașa țesătoare după CONVORBIRI LITERARE.
7. Curiosități, după TELEGRAFUL.
8. Biblografie, Calendarul Ghimpelui și Convorbirii Economice.
9. Spectacole, opera Italiană și Teatru Circ.

DEPESĂ TELEGRAFICE

Serviciul gratuit și de poruncă al GHIMPELUI

Pesta, 3 Martiu. Noul cabinet s'a impiorogat și s'a și prezentat înaintea dătătorilor din labe, desvoltându-si scara pe care se va urca și dupe care se va da tumba mai repede de căt predecesorii săi, din cauza lipsiei de timp pentru creșterea unghiilor. Acest cabinet voeșce să se arate că este mai vîrtos de căt o mămăligă rescopă. — Concursul fără rezervă din partea brotăcelor se crede că le este asicurat; brătele răiose însă se mai codesc, din cauza locmalei perduite. Ni se promite prosperitate din partea dătătorilor din labe, și în adevăr că avem mare prosperitate în ger și zăpadă, iar prin pungi nu se mai vede nimic din cauza viscolului; Senyey și Lonyay, declară că voesc să fie independentă ca și streangul de spindurat.

Pesta, 4 Martiu. Candidatura la președinția cămarii a Beizadele Bostan a căzut din cauza scomotului ce circulă prin oraș că și-ar fi percut sărita de cănd cu boala cuserului său de codru Hertz. Fratele său Panaïotache însă are mare șansă de reușită; căci e tare susținut la această demnitate de distinsele sale merite științifice și diplomatice.

Paris, 4 Martiu. Bufet, nefiind îndestul de bine assortat, stă să se mai gândescă asupra formării cabinetului, căci s'ar păcăli forte greu, decă cabinetul ar fi flămând, ar cere să mănânce mai mult de căt e în Bufet.

Berlin, 5 Martiu. D. de Bismark, iar s'a luat în colț cu popii; popii înălță de păr, der din cauza cheliei, sunt nevoiți să mai aștepte până îi va crește părul.

Vătaful de curte al principelui de Bismark a protestat energetic contra ginerului său, fiind că nu l-a făcut barem și pe el un rector de Universitate, fie chiar și un revisor. Ce fel, dice el, de géba s'a rugat de escență sa ca săl' pricopsescă, făcându' ce n'a gândit: Ministrul de distrucții publică unde să-a vîrit tot

nemuț, nu fiind că sunt cei mai învățăți, ci tocmai fiind că sunt cei mai turcani!

Conform cu originalul
Cucurigu

EPISTOLĂ CONFIDENTIALĂ

Iubite Mitică, dragă frățioare,
Umplut de parapón, scriu astă scrisoare,
Ce-ți trimitem acuma prin poștia mică,
Cu adresa simplă; Bei-zade Mitică.
Citesc-o dar totă daca ai răbdare,
Daca nu-ți e capul tot în sdruncinare,
Și-mi vei da respunsul ne-intârziat,
Daca vei fi tefăr, ne alienat,
Sunt două ani mai bine, de când rîdă de mine,
Spui la totă lumea că n'as fi prea bine;
Adică că capu-mi, după cum tu credi,
Și-a percut din creeră și din colăredă.
Și în conștiință vădui că mă punu,
La epitropie-ți, ca pe un nebun.
Răbdaiu în tacere acăstă tortură,
Nici cărc, cum scii bine, nu scosei din gură,
Plecau c'umilință capul meu albit,
Subt epitropie-ți ca ori ce smintit.
Dar ori ce răbdare are și ea hotare,
Și de astă dată eșiiu din răbdare;
Și 'n loc d'a recurge pe la tribunale
După chiar exemplul Luminarii-Tale,
Preferaiu mai bine să-ți scriu astă carte,
Și să ne 'ntelegem ca frate cu frate.
Dici că ți la nemu-ți la ai tăi strabuni,
Și iți declară frații, lipsiți și nebuni;
Asta nu probăză ore și mai bine,
Că tu ești mai mare nebun de căt mine?
Daca mai vrei probe, iți dau bucuros,
Că nu-ți e 'ntreg capul, nu-ți e sănătos,
Că ți-a sburat mintea, ți-a sărit din loc,
La Marcuța numai că-ți pot găsi loc.

Ai vădut prea bine cum în adunare,
Te tratează lumea fără de cruțare,
Cum printul Alecu, rîde când vorbesc,
Când faci galagie când te rățoesci.
Dar Cogălnicenu, nu-ți aduci aminte,
Că te respectădă ca p'un fără minte
Când bați mereu câmpii, când strigăcând răcă,
Când prin murdărie te tot tavălesci. [nesci,
Ei bine, Mitică, nu mai bagă de séma,
Că Cogălnicenu nu tace de téma,
Ci că nu voesc, dă'mi voe să-ți spun,
Ca să-și pună mintea cu un biet nebun?
Vin dar la conclusi, căci n'am multă vreme,
Nișcă nu am de tine mai mult a mă teme,
Și-ți propun frătesce, fără galagie,
Sa intri tu astă-dă la epitropie,
Și de bună voe, să ceri să fiu eū,
Fără multă vorbă, epitropul tēu;
Căci alt-fel, în formă cer la tribunale,
Sa se constateze starea mintii tale,
Și găsind'o ast-fel cum este tienita,
Cum este sburată, din locu'i sărită,
Să fi sigur, nene, că-ți gătesc căruță
Care să te duca direct la Marcuța.

Al tău frate, Panait.

Pentru întocmai, NINI.

REVISTA POLITICOSĂ

Terra pere de Tatari și amicul nostru Nini... se plimbă cu lăutari.

Etă ce ne veni în minte citind stihurile de mai sus.

Déră... cine nu scie că amicul Nini așa a fost,
așa este săa va muri?

In locu să-și pue cenușă pe capă, să plângă și să se bocescă că cea mai luminată luminăță și celă mai nostimă subiectă alău seriosului nostru organu de publicitate, se stinge mai nainte de vreme, bardul Nini alău cuconei Dumitranei Live-

zeanchi dela șosea, se pune pe glume, face hază tocmai când cocóna Dumitrana crapă de necază.

Apoi de nărău fi fostă glumeță ca Nini, și ómeni rei ca principale de Buftea, cari să se uite fixă în ochii luminării-sele tocmai când luminarea-sea vrea să le îndrepteze cătarile în altă parte; de nărău fi fostă meșteri ca fabricantului 2 Maiu care se tacă facându-hază de chestiunile personali cei făcea luminarea sa, luminata luminăția nu s'ar fi stinsu-asa de răpede, și noi n'amă fi fostă espușă a perde celu mai seriosu subiectu alu colónelor nóstre.

Ce ne facem noi acum? Unde sunt luceferii cari se ne ilustreze colonele? — Dascălul Caracangea s'a stinsu; popa Vanghele a perită; tata Agapie a dispărut; dela Chimiță și dela Andrei Cipicu nău mai remasă de cătu scheletele; cocóna Dumitrana de la șosea ne amenință d'a pleca la edificiul fondatū de strebunii sei și reparatū de luminarea-sa! Adeverul grăied, de nărău mai fi inalta oblăduire a conulu Mascarașche atât de părintescă, ca să ne dea subiecte diluice, amă fi siliști, vrēnd-nevrēnd, se inchidem dianul, lăsând pe necredinciosul Toma (Stoenescu) săracu lipită pământului.

Déră... fiind că stăpânaria este destul de generosă, să trecem la dênsa, lăsând pe luminarea-sa Livezeanca requiescat in pacem.

* * *

Conu Costică de Blaram-munte-nemțescu, totu o demisionarisu, și Iencuțu Heret alu lui nenea Nicolae ot Ceau-Radu l'o ramplarisu, provisoriu, nefindu pentu asemenea mutre agia permanentă, în vremuri mai cu séma ca cele de față de inaltă aristocrația.

Ca tot-d'a-una, diarele de opozițiune dău cuvenita tămâie lui conul Costică de Blaram-munte-nemțescu, felicitândul de lealitatea nemărginită, pe când conul Costică de Blaram-munte-nemțescu ride pe sub mustăciōsele i mustăti de troposul cu care s'a sus-trasă: hem mare liberalu, hem mare bărbatu de ordine!

Felicitându-deci pe confrății noștri din opozițiune despre intelligentul loru modu de a vedea, modu cu care vomu adjungă fară döră, peste puçinu, la Cucuata; felicitând apoi pe nouul agă de modul seu de procedare cu care a debutat, punend pumnul în gură, de o cam dată, autorilor, — ceea ce ne fac să sperăm că mai tardiu, ca omu din poporul extremă ce este, — va garanta libertățile poporului, să trecem la ordinea dilei.

* *

Cu demissiunea voluntarii a conulu Costică de Blaram-munte-nemțescu, s'a retrasă, tot voluntariu, și vataful Agie, eroul intre eroi pat-palcovnicul Torchon, înlocuindu-se cu d. Vardă-aeră, unu re-posatul ale căruil ōse se credu de cuiuintă a se scote, pentru pomenire, după obiceiul scoteris ōse loru, la cete sépte ani.

Suntu multe și varie versiunile opozițiunii a supra retragerii voluntarie a pat-palcovnicului Torchon; aceea insă pe care voiesce a o accredita mai multu opozițiunea, este că gospodin pat-palcovnicul fiind, — vremelnicesce, — nacealnicu de reghimentu la Galitză, ară fi pusă d'u parte vr'uă căte-va mi de dille din indestulare de la soldați, ceea ce insuméză vr'uă căte-va decimă de mi de franci.

Scimă că opozițiunea a isbutit, prin partisaniii din armată, nu numai să atragă uă ancheta militară asupra blagorodicului pat-palcovnicu, déră chiar să 'lă amenință cu darea în judecată, cum am dice cu pușcăria.

Ca interesați forte de acăstă chestiune pentru figura simpatică a pat-palcovnicului, amă urmărit-o de aprópe, și, putemu afirma pe opozițiune, că și pote pune poftă 'n cuiu, fiind ca pe pat-palcovnicul nu'lă va durea nică capul.

Nu credeti? — Asultați mă rogă.

Întiu. Pat-palcovnicul, omu cu minte multă, cum vădu că se dă de golu ciordela, a pusă părăluțele la locu, cum amă dice a-făcutu ca muscularu cu rața: când a 'ncepută rața se măcăe, și stăpânul a săritu se i-o ia, muscular dete singur rața, strigând cu micare: ce a ta a fostă? ia ni znam, iati, brate, rața!

Alu duoilea. Pat-palcovnicul are fericirea a fi nepoțelui alu lui Moftureana celu micu cu politica cea mare din strada Pensionatului, fundatorul unei dinastii de gheșeșturi...

Apoi cine nu scie că a attinge unu nepoțelui al lui Moftureanu celu micu cu politica cea mare din strada Pensionatului, este a face gaură 'n ceru? Cine nu scie că Moftureanu celu micu cu politica cea mare din strada Pensionatului possedă arta d'a și scăpa nepoțit din oră ce nenorocire, chiar când acestia ar fi Radu-Anghel, Tunsul, sau Marin Bălan?

Aduceți-vă aminte, domnilor din oponițiunea sistematică, de toți nepoții scăpați de la ștreangă de Moftureanu celu micu cu politica cea mare din Strada Pensionatului: de Nitză Nitză alu mama Niței ispravnicul din Vlașca și Teleorman, renunțat în recratațiuni; de Simionică Colivarie isku-zarul dela cele publice în affacerea Ulain; de Stefanică Manolică Soimulică celu cu căstigul proceselor Statului din Ploesci... în posunarul seu, și trageți nădejde că spănat de barba că condamnată va fi pat-palcovnicul Torchon.

* *

Inchiriamu revista năstră politică cu scirea că d. Cesar de Beau-Fleac, în a Cărpacilor Trompetă, spre răspunsu la uă scrisore a d-lui Alexandru Emmanuel Florescu, declară că n'are vreme a se mai occupa de Vodă-Cuza. «Morti cu morții și vii «cu vii, — adaogă d. Cesar de Beau-Fleac; — acum «mai allesu, în fața actelor mărete ce se petrecu «cu pristavlenia mea la parucicu, cu regatul cu apă «reče, cu operațiunile financiare ale D-lui Mavroia-nis; cu libertatea alegerilor, patriotismul, — «și teșchererile, — mă obligă la înregistrarea esclusivă a faptelor mărete ale guvernului Măriei și selle lui Carol I!»

Răspunsul e netu, concis și precis.

Negreșită, unu talentu eminentu și cu marafetu ca alu D-lui Cesar de Beau-Fleac, este uă achizițiune pentru guvernă și... pentru oră-cine fie cătu de mare; déră noi, în dinasticismul și guvernamentalismul nostru, mărturisim că ne-am cutremurat, fiind convinsă că d. Cesar de Beau-Fleac este ursuză.

Pe rând, d. Cesar de Beau-Fleac, a înregistrat actele mărete ale guvernelor lui Vodă Bibescu, lui Vodă-Ghica, lui Vodă-Stirbei, lui Vodă-Cuza, și, pe rând, căte 'și patru domni nu numai că cădură val-vîrtejū, déră anca trecură și la viața de veci, procurându fie-care occasiunea, — și midlö-cele — domnului Cesar de Beau-Fleac pentru pantelenioniade.

Unu singur domnū din cătu a fostă pénă acum, n'a avută parte de înregistrarea D-lui Cesar de Beau-Fleac: vodă Sturdza, și se vede că tocmai de aceea, vodă-Sturdza, de și mai bătrânu de căt toți cei-l-alti, se affla încă în desăvârsită seneitate și bună petrecere la Paris.

Fără döră, frumosă trăbă să avemă unu Orfeu, unu registrator de talia și talentul d-lui Cesar de Beau Fleac... Déră a cuvă vina dacă D-lui e pasăre de reu augură?

Ne-ară plăcea osanalele noulei David, — în corona și nărvuri, — insă cu condițiunea d'a nu ne mânca coliva.

De aceea atragemă cea mai serioșă atențiune atât a stăpânării căt și a tutulor dinasticilor și guvernamentalilor.

Amă disu.

Titi.

VALSUL

I

Valsul răsună!... A mea frumosă
Cât e de dulce și răpită!
A lui vibrare melodiósă
Descéptă 'n inimi un viu amor!

Privesce colo : ce veselie
In acei tineri ce se iubesc!
Ce voluptate! ce frenesie!
Cu ce placere ei se privesc!

II

Dér tu, iubit'o, ești gânditoră :
Un dor ardinte pe chip ti-e scris,
Si pară mai blândă, mai răpităre
De căt un anger dintr'un lin vis!

Cunosc dorința'ti : vino la mine
Că 'ntr'al meu suflet o vei găsi,
Vin' : fericirea, singurul bine
Aci în lume, e d'a iubi!

III

Brațu'mi te strângă cu voluptate!
Sénul tău bate lângă al meu!
Ce frumusețe! ce bunătate
Daū strălucire chipului tău!

D'ași avea aripă, dragă cu tine
Acum aș merge în infinit,
In paradisul sferei divine
De unde 'n lume tu ai venit!

Dér nu : edenul de fericire
Imă stă în față viu, îl privesc!
Pe a lui pôrtă e scris : iubire!
D'aceia dragă eu te iubesc!

Cucută.

GHIMPĂRII

Primăria capitel, în marea sa dragoste ce pörta interesele comune, adică pungilor bieților contribuabili, hotări și chiar publică prin Monitorul oficial de joi 20 Februarie, că va ține licitație la 3, 4, 5 și 6 Martiū, adică a treia di după inferbițelă pentru închirierea compartimentelor din Hala Ghica.

Hala din cauă solidității s'a surpat la 16 Februarie, și închirierea se publică, la 20, adică 4 diile în urma surpării. Logica comunală este, că de vreme ce nu s'a putut închiria pe când era în bună stare, de sigur se va închiria cu mai multă înlesnire fiind în ruine! Căci chiar isvorul din care a eșit și actualul Consiliu comunale este din ruine, și ca ruine nu putea de căt să efectueze și lucrările săle tot prin ruine.

In ceea ce privesc ȫnsă cheltuelile de refacerea Halei, pe care le va plăti de sigur tot Turcul, dupe cum se constată chiar de onesta comisiune de anchetă; și dupe apărarea făcută în camară de dețătorul din labe Sventuratu, vom vorbi mai pe larg în numerul viitor, pronunțându-ne și noi dupe ce mai antei se va pronunța și Pressa, prin gura adevărului a lui jupen Ițic sin Mante verde.

Marele Cavaler al ordinului Tăbărcă Coțcaro-Coțcarovici, pérghia finanziară a guvernului actual, conducătorul ne obosit al bărcei curierilor finanțari, fără para chióră în posunar, mare actionar fără acțiuni, ci numai cu subvenție pentru anunțuri, ca și reposatul intru fericire Serdaru Za-

haria Carcalechi, vădând că campania financiară începută contra creditului fonciar fiind că nu i-a aruncat ciolanul în gură, de na dată ca din chiar senin se năpusti cam pe la spate pe d. Ion Ghica vrând să-l turtescă cu sagețile sale de praz și morcovă, aduș de contra-bandă de prin lacurile Brăilei. Norocu însă că d. Ion Ghica plecând în străinătate n'a putut da față cu Coțcarovici, ci i-a întorsu spatele dupe cum merită astfel de celebrități.

*

Intrebăm pe direcționea teatrului în particular și pe comitet în general, ca să bine-voiească a ne săjune că a beneficiat din lemnale ce erau destinate pentru încăldirea Teatrului, și la ce lucruri folositore artei va intrebuința acel beneficiu, căci totă lumea care a frecuentat teatrul în acest sezon, s'a incredințat că între căldura din teatru și cea din afară nu era mare deosibire, de oare ce totuși erau nevoie să stea în paltone? Să că și aci s'a introdus vreun mare artist în cîsilofagie, care subnasul comitetului róse totă lemnale, remâindu ca ponosul săl porté comitetul ca și óia cu capra? Despre inspectoarele teatrului nu mai dicem nimic, căci suntem asicurăți că el se sacrifică prea mult, căci priimește ca lăfă 200 și cheltuește 300 lei, dupe cum a mărturisit la mai multe persoane. Bietul om se va ruina cu desăvârșire!

Cue.

TOAMNA ȚESĂTOARE

«Harnică și dârnică.»
(dicere populară.)

Tómna mândră, harnică
Si de bunuri dârnică
A împărțit a ei comori;
Frunda-i dat-a vîntului,
Ear rôda pămîntului
La voioșii muncitorii.

Dat-a ină pentru ștergare,
Si porumb pentru coșare
Plin de ținte aurii,
Si totuși struguri din vie
Pentru dalba veselie
De la nunți și cumetrii.

Dat-a ină pentru cósă
Earba-i verde și frumosă
Care 'n Maiu au înflorit;
S'a ei paserii cîntătoare,
S'a ei șiruri de cucore
Taînicului Răsăritu.

S'a rămas, sérmana, góla
Pe când vîforul se scolă
Aducând gerul de an!..
Ce-a să facă ea la érnă?
Nuori vin ca să astérnă
Pe câmpii un lung troean.

Văd de ea!.. Ce a să devie
Sub cumplita vijelie
Care suflă oterit
Peste văile uscate,
Peste apele 'nghețate,
Peste codrul desfrunzit?

Dar nu-i pasă că e sôre
Tómna mândră țesătoare,
Pune furca 'n brîul ei
Ca să törce, și să teze
Până lată 'n ițe dese
De 'nvîlit umerii sei.

Si torcend de-a lungul trece
Peste brazda murgă, rece
Unde es paiajini miil.
Ear fuioru-i de mătase
Pe pămîntu în urmă lasă
Mreji de rade argintii.

Câte lanuri, văi întinse,
Tôte-acuma sunt coprinse
De lung fire ce lucesc.
Unele s'adună 'n caer,
Altele pierdute 'n aer,
Taînic lin călătoresc.

Tómna grabnic le urzesce,
Le 'mpleteșce, nevedesce,
Si cu tôte la unu loc
Ea și lucrédo 'nvălitore.

Ca să mărgă 'n ședător
Și să ia parte la joc.

Ét'o în cămașă albă,
Cu lești mari lucind în salbă,
Mari cătu ochi săi căprii.
Trista érn'o pizmuesce
Si prin neguri o pândesc
Descântându vrăjitorii.

Ear Românul cu dragă spune:
«Dómne! fă înc'o minune!
«Scóte-o fată în calea mea,
«Ca și Tómna harnică
«Si de suflă dârnică,
«Să'mi fac traiul meu cu ea!»

V. Alexandri.

(Convorbiri lit.)

CURIOSITĂȚI

Dómna A... își bănuea bărbatul. A séră se ia după elu și l'u urmăresce pasu cu pasu.

Dominul intră într-o casă. Dómna rămâne afară, așteptă unu cartu de oră, apoi intră și ea.

Nu se încealase nicu de cum în bănuelile săle. Îl prinde în *flagrantă delictă* cu o ungurică din cele mai frumos din Bucurescă.

— Ce va să dică asta, domnișorule? Ce faci aici?

— Mă supu legilor terei, draga mea.

— Pe lângă trădare, acum și bătae de jocu?

— Ba nicu de cumu. Camera n'a votat oare jonctiunele cu Ungaria? Eu m'am supus votului ei.

* * *

O damă, care trece în lume de sănătă, dicea dilele trecute că nu se mai pune în Tramways.

— Pentru ce? o întrebă o prietină.

— Pentru că nimeni nu se ține într-ensul convenabil Mitocanii se înghesușesc.

Femeile publice se culcă.

Institutricele se întindu.

Femeiele distinguée ale Domnului Marsillac pozésă. Tramvaysul mai are un incovenient, nu sci cumu se face, cum se drege, că totu-dé-una femeie se aşedă la un colț și bărbatul la celu laltu, pe același rându, eru amantul în facia femeiei.

* * *

Ma năoptea trecută unu sergentu întâlnesc pe uliță unu omu bêtă și l'u duce la arestul comisiei.

Dimineață directorul ilu chiamă în camera sea.

— De unde venei astă năopte — ilu întrebă directorul, — de erai bêtă mortu.

— De la cărciumă, Domnule director. Déră nu e ram eșa cumu dici Dumnéata.

— Cumu? Nu erai bêtă?

— Bêtă, da; nu însă mortu! N'aș vrea să se reșpândescă asemenea sgomotu, căci am o multime de rude și m'aș pomeni cu ele grămadă, lucru ce n'aș voi nicu de cumu. Nu le potu suferi.

* * *

— Sci, — dicea oare-cine, — că comitetul teatral a făcutu unu regulament prin care înființeză censura în totu.

— Nu tocmai în totu, — respunse altul. — Din acel regulament lipsesc oprirea membrilor comitetului de a merge în cabinele actrițelor.

— Din contra, n'a pușu acéstă restrictiune, pentru că ei mergu tocmai să censureze.

— Ce?

— Arta!

* * *

Domino ne dă unu frumosu echo de imitat. Unu prevenit este adusu înaintea tribunalului corecțional, înculpă de abus de incredere și de alte feluri de abusuri!

— Te-a arestatu pentru abusuri? întrebă președinte.

— Da, Domnule Președinte.

— Esci destul de tare, sănătosu și nu esti așa prostu, pentru ce nu muncesc și te-ai apucat de asemenea fapte?

— Să vedă, Domnule Președinte; acceptam propuneru de la guvern pentru vr'unu postu de prefectu său vre-o redactare a vr'unui diară oficiosu.

* * *

Doctorul R... întâlnesc dilele acestea pe confratele său, doctorul de culore X...

— Voiu se ia unu congediu pentru cîteva dilese X... nu ai bunătate să-mi sălocu pe lângă bolnavi?

— Cu cea mai mare placere. Déră de ce nu-i lasă, amice, căci moru ei și fără mine!

— O! nu! Eu suntu forte regulat, și voiu ca ensuș bolnavi mei să móră cu regulă.

(Telegraful)

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub presă și se află de vîndare la librăria Levandoski în Iași : **OBSERVAȚIUNI CRITICE ASUPRA LEGEI DE INSTRUCȚIUNE**, proiectată de d. ministru T. L. Maiorescu. Broșura conține toate articolele relative la acest proiect publicat în diarul «Românul» de la 22 decembrie 1874 — 20 Ianuare 1875. — Observațiunile juste și oportune, considerațiunile pline de lumina, ce ea cuprinde, ne dispensează de oru ce recomendațiune, fiind siguri că publicul va primi cu bucurie acăstă publicațiune bine-venită.

Din cauza plecării editorelor, Calendarul **GHIPELU** pe 1875 i se reduce prețul la 1 leu exemplarul. De la 10 exemplare în sus se dă rabat 20%. În provincie se trăimit numai de la 10 calendare în sus.

A eșit de sub tipar și se află de vîndare la toate Librăriile, și la Redacția *Ghimpelui*:

CONVORBIRI ECONOMICE

de

ION GHICA.

BROSIURA Nr. 6.

Prețul este de două lei noi

Se găsesc asemenea și broșurile 1—5.

TEATRU ITALIANU

SUB-DIRECTIUNEA D-LUI B. FRANCHETTI.

Va reprezenta

PENTRU INCHIDEREA STAGIUNEI

Duminică la 23 Februarie la 12 ore dia

LUCIA DE LAMERMoor

SALA DE SPECTACOL A CIRCULUI

se va reprezenta

Luni la 3 Martie 1875

IN BENEFICIUL Domnului OAN D. IONESCU

Pentru prima óră:

AI CUVÎNTULU

SAU

AMBITU LUI PAT. MACHINISTU

Revistă-farsă cu cântece în cinci acte și 8 tablouri de K.,*, L.,*, M. Musica de O.,*, P.,*, Q.,*, Tablourile de R.,*, S.,*, T.,*

Acțiunea se petrece în București. — In sanctuarul Augurilor la C-nul Patache. — In sala unei cafenele cîntândă. — La un teatru. — La Spitalul Panteleimon.

Actul I. Apologia bêtelor. — Tabloul II. Artistul Saltimbanque. — Tabloul III. — Consultul Augurilor.

Actul II. Tabloul IV. — Adunarea fetelor după cafenele.

Actul III. Tabloul V. — Birtul la fleică și țuică.

Actul IV. Tabloul VI. — Repetițiune generală.

Actul V. Tabloul VII. — Poetul pe patul de morte.

Tabloul VIII. — Apoteosa bêteșulu literar, și a artistulu saltimbanque.

Executată de totă compania Orfeulu Român cu concursul mai multor D-ne artiste și D-ni artiști Români.

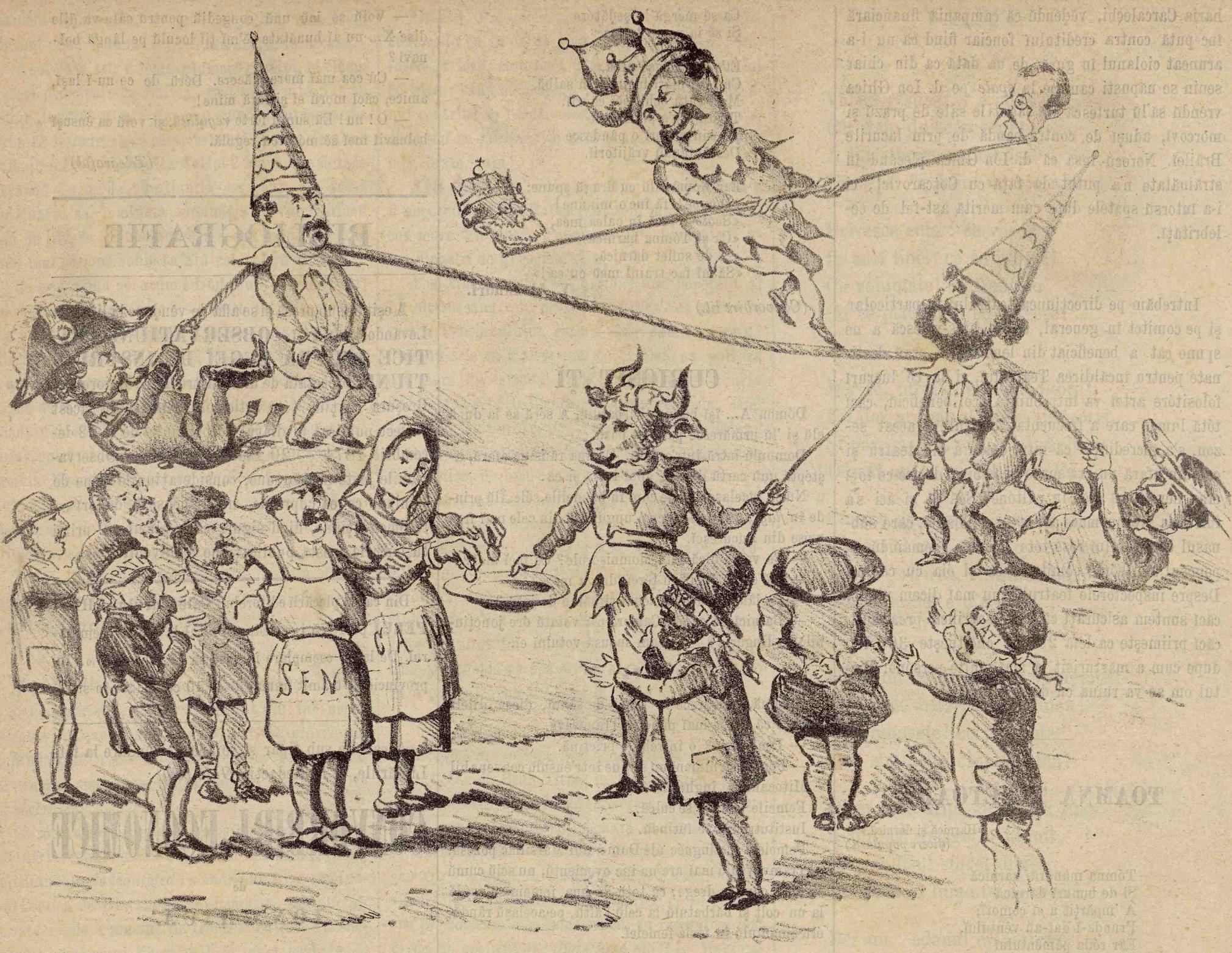
SE VOR MAI ESSECUTA :

Între Actul I și II. Montanari (cel mare). — Chicot.

» » III și IV. Ionescu. Calikenberg de d-nu Janov.

» » III și IV. Montanari (duet). Nanete et Gustin.

» » IV și V. Romanescu. — Tranvaganul.

Echilibrul politic al marilor nostri pehlivanii.

*Boul boeresc, în turbarea sa, și-a găsit instrumentele sale paraponisite pentru a sparge acest munte de granit.
Cum e sfintul și instrumentul.*